

PICS D'ENVALIRA

Principat d'Andorra

Des de Grau Roig

Distància	4,9 km (anada)
Desnivell acumulat	954m
Nivell de dificultat	moderat
Data	27 de novembre de 2006
Cartografia	Ed. Alpina. Andorra (1:40000)
Punts per a GPS	

Avui pretenem pujar un cordal de quatre cims que hem voltat per tots els costats però on no hi havíem estat fins ara: els Pics d'Envalira. I de passada trepitjar la primera neu de la temporada. No hi ha pas molt gruix, de manera que les raquetes farien més nosa que servei, però ens hem deixat els grampons a casa i, com que ja fa dies que ha caigut, és dura. Potser els trobarem a faltar, però no volem deixar passar un dia que es mostra esplèndid, per intentar-ho.

Hi anem des de l'estació d'esquí andorrana de Grau Roig. A ma dreta en el sentit d'arribada, travessant el riu vers ponent, surt una pista de terra, indicada amb cartells, que s'enfila per fort pendent en direcció al llac i restaurant de Pessons. Circulant-hi amb cura, és apte per a tota mena de vehicles, sempre que no siguin gaire baixos. Ens deixa a l'Estany Primer de Pessons, on hi ha un restaurant i lloc per a aparcar. Del costat mateix del llac, per la riba dreta, surt el corriol que hem de prendre.

Si no podem pujar a l'Estany Primer també es factible iniciar l'excursió des de baix de l'estació de Grau Roig, anant a buscar una pista que marxa en direcció migdia vers el Circ dels Colells. Aquesta pista, que en temporada de neu és una vermella d'esquí anomenada "Montmalús", puja a l'Estany de Coma Estremera i per ella hi transita el GR 7. Abans d'arribar a l'estany, en un revolt a mà dreta, el GR l'abandona per un corriol que surt a l'esquerra (2).

Hi ha alternatives a l'itinerari proposat. Per exemple: Una més curta des del Pas de la Casa pel Coll dels Isards i una de més llarga des de Porta, per la Vall de Campcardós. Ambdues ressenyades als enllaços.

Descripció de l'itinerari

Prenem un corriol evident i fressat per la riba dreta de l'estany Primer (2.156 m). Girem a l'esquerra i trobem el GR 7 i un cartell amb indicacions horàries de diverses rutes. Seguint els senyals del GR travessem un rierol i ens enfilem per una petita canal que en 15' ens deixa just al final d'un telecadira, al costat de l'estany de Coma Estremera. Deixem un camí que, a mà dreta i vers migdia, pel costat del llac, s'enfila en direcció al Montmalús (que veiem ben evident sobre nostre, en aquella direcció). Seguim el GR que marxa a mà esquerra, per pista, en baixada. Un revolt a l'esquerra, un altre a la dreta i quan la pista torna girar a l'esquerra, l'abandonem pel costat dret, prenent un corriol (2) que, en direcció sud-

est, s'enfila vers una coma a llevant del Circ dels Colells, per la falda del Bony d'Envalira.

El corriol, ben senyalitzat, planer primer, va fent-se més dret progressivament, per entremig d'un pedregar. Amb algunes llaçades supera uns turons i ens deixa sobre una coma al final de la que ja s'albira la Portella de Joan Antoni (2.681 m). A partir d'aquí els senyals del GR es perden: no hi ha roques grans i deuen restar coberts pel mantell de neu. No cal arribar a la portella si no volem: Poc abans d'abastar-la ens enfilem a l'esquerra per un llom en direcció al Pic d'Engaït. A dalt (2.776 m), retrobem els senyals del GR i ja podem veure en direcció nord-est el conjunt dels quatre cims d'Envalira. Del primer, senyalat en algun mapa com a cim "S", que és el més baix, ens en separa una llarga cresta i un coll. Darrera seu el Pic d'Envalira, el més alt. Quasi enganxat hi ha el Pic Negre. Separat d'aquest grup, en direcció nord, el Pic Blanc, més baix que els seus veïns. A llevant s'alça el rosari de Pics de Fontnegra.

A sud-est, sota nostre, queden l'estany d'Engaït, el riu i la coma i el del mateix nom que s'obre cap a la Vall de la Llosa. Tanca la coma per llevant, un cordal de turons que s'allargassa en direcció nord des de la Portella Blanca d'Andorra i que la separa de la de Campcardós. El GR 7 que seguim ens hi menaria, si no el deixéssim abans. A migdia ens queda el Pic de la Portella i la cresta del Circ dels Colells que tanca el Montmalús donant pas al de Pessons. A ponent, per sota nostre, s'obre la vall de Grau Roig i al nord el Pas de la Casa, amb tot l'escampall d'instal·lacions de les pistes d'esquí.

El GR ens mena crestejar propers a la carena, per la banda de llevant i davallar en direcció al coll que ens separa del proper pic. Arribats al coll (2.665 m) ens cal deixar el GR que, revoltant el circ d'Engaït va girant vers migdia per anar a la Portella Blanca.

Nosaltres ens enfilem en amples llaçades pel llom de migdia d'aquest pic. En algun punt fa l'efecte que ha d'haver-hi camí fressat, però la neu el cobreix. Tampoc trobem rastre de fites. No cal patir-hi: el destí és ben evident. Arribats al cim (2.785 m) seguim crestejant i baixant en direcció al coll (2.754 m) que ens separa del Pic d'Envalira, sostre de l'excursió, que abastem al cap de poca estona (2.827 m). Sense despenjar la motxilla, seguim cap al Pic Negre, que és molt més proper al d'Envalira que no pas els altres. Malgrat tot en cal seguir cresta, tornar a davallar un altre coll (2.785 m) i enfilem-nos-hi. En tot aquest tram dels tres cims, hem anat crestejant propers a la carena però per la banda de migdia que te uns lloms suaus, defugint la cara nord tallada per forts estimballs i canals de vertigen. No hi ha cap pas complicat o exposat, ni ens cal fer servir les mans en cap moment.

A la fi arribem al nostre destí: el Pic Negre d'Envalira (2.821 m). Fa un dia de "luxe": el vent és fred però el sol llueix de valent. No es veu ni una ànima (és dilluns feiner). Rastre de petjades a la neu d'un parell de muntanyencs, més matiners que nosaltres, que deuen haver pujat per la banda del Pas de la Casa. Descansem, gaudim de la solitud i l'espectacle del paisatge cobert per les primeres neus de la temporada.

Emprenem la tornada pel mateix camí. Baixant del Pic d'Engaït a la Portella de Joan Antoni, trobem a faltar el grampons: ens cal posar atenció per no baixar més de pressa del compte. Després fem un mos i seguim camí amb pas lleuger: el dia ja és molt curt a aquestes alçades de la tardor. Poc abans de l'Estany Primer retrobem una parella francesa, les úniques persones en tot el camí, amb qui ja ens havíem creuat a l'anada. Ells han fet el Circ de Pessons. Comentem breument les vivències del bon dia que hem tingut la sort de gaudir. Adéu-siau! Bonjour!

Les darreres ullades de sol il·luminen les crestes dels cims, tenyint-les d'un rorenc que fa embadalir.

(1) Sobre el terreny hem trobat algunes diferències amb el mapes consultats: Indiquen que el GR 7 davalla de la Portella de Joan Antoni per anar a passar prop de l'Estany d'Engaït. Tal com està pintat actual